

847. Дворянини-те заслужувать на Царіе-те съ велика ревность и желаніе, зашто-то знаятъ че съ таковъ начинъ быха можели да достигнать въ достоинство-то, кое-то желаятъ.

848. Единъ императоръ, кой-то тражи сласты и спокойствія, и терпи да гледа че подданници-те му са въ злополучно состояніе, онъ весма скоро вижда помрачена свѣтлость-та на своя-та слава.

849. Надежда-та дохожда слѣдъ отчаяніе-то, какъ-то и свѣтлина-та дохожда слѣдъ една темна нощъ.

850. Неученый судія понеже погрѣшава часто, не оставя мудраго да приближи при судилище-то му, за да не бы изобличилъ него-вы-те погрѣшности.

851. Въ всяко яко злополучіе, хубость-та има тая дарба, что привлача сирѣчь камъ себе си очы-те на всякого.

852. Искусный изобрѣтатель, ако иска може да направи да го повѣруватъ, че перстъ-та е скупощенни камени.

853. Не треба да ся хвалиме нито за ради богатства-та си, нито за ради знаніе-то си; но да благодариме Богу, че сме благоразумни, добродѣтелни и благонравни.

854. Человѣкъ, кой-то има знаніе, и да-